

flerens foral. blad 1.

- 1) Det tyske konsulat i Ålesund er det politimeslige meldested for de tyske i distriktet. Til dets oppgaver hører mottagelsen av alle tyske i området med etterfølgende melding til Riksgebiets til liste bosted.
- 2) Når en tysker mottar i konsulatområdet, sandsynligvis anmeldt til konsulatet gjennom det norske politi, sendte konsulen vanligvis en anmeldelsesformular som fortløp med tillitende personalier ~~xxxxxxx~~ innbefattet til liste bosted i riket. Derfor kommer naturligvis også vernepliktsmeldingsoppgaver så at det såkalte statsforvaltningskontor kunne bli underrettet. Dette skulle da innkalle de tyske til militærtjeneste. Det handlet seg selvsagt bare om tyskeres verneplikt, og hadde ingen annen interesse. I det forekommende tilfelle - Bernard Otto Krueger - er det således tysk verneplikt som denne kunne vegre seg for såfremt han i mellomtiden var blitt norsk statsborger. Et rent statsrettlig spørsmål, som ikke har noe med beviselse (bewertung) å gjøre. Det kommer an på tidspunktet da den unge Krueger ble oppfordret av tyske myndigheter å tjene sin verneplikt. Ligger denne oppfordringen før han fikk norsk statsborgerskap og nektet Krueger vernepliktoppfordringen, så ville han da gjort seg straffskyldig. Ble oppfordringen fremlagt etter han hadde fått norsk statsborgerskap, så hadde den ren strafferettslig sett ingen betydning.
- 3) Jeg kan for øyeblikket ikke si om det hadde vært straffbart etter tysk rett ikke å sende tilbake konsulatets meldepapirer. De tilsvarende lovlige forskrifter vil man finne i en forordning om atlands-meldere

Det er best man slår ~~xx~~ opp i "stikkordsøkeregistret", der vil man sikkert finne henvisninger.

4) Jeg husker ikke hvorledes disse listene forelå. Det er sikkert at de har passert mitt tjenestested. Antagelig er de blitt videregitt til RK eller Befehlshaber der Sipo u. d. SD. Annet kan jeg ikke opplyse i denne sak.

5) Etter tilsvarende samtale husker jeg igjen saken Elling Aarseth. Det var etter min erindring et svindelelliggende i Ålesund. Falkevik gjorde selvmord p.g.a. sin forretnings svake økonomiske stilling. Aarseth kjøpte denne forretning av enken av dødsboet for et litet beløp - mot bedre vitende. Det var ham bekjent at forretningsforholdene ikke var så dårlige, særlig p.g.a. et forsikringsbeløp som skulle utbetales, men som hverken enken eller de andre visste om. Dette skulle være i forbindelse med et sunket skip. Om de norske påtalemyndigheter opptok saken, husker jeg ikke. Såvidt jeg vet var Holm interessert i at saken ble undersøkt eller opprullet. Hva som var hans beveggrunn til dette, vet jeg ikke. Jeg tror å kunne huske at han forela saken til og med for RK ~~eller~~ en av deres folk. Før jeg fikk en oppfordring fra Oslo, såvidt jeg husker, om å sende en beretning hva som forelå. Jeg har sikkert den gang berettet saklig, og meddelt at det handlet seg utelukkende om norske interesser ^{hvor} ~~xxx~~ norske påtalemyndigheter er rette vedkommende. Holm har sikkert vært interessert p.g.a. det gjalt korrupsjonsaffærer i Ålesund, såvidt jeg kan forstå. Jeg kan ikke huske at Holm har skrevet direkte til meg. Jeg vet bare at jeg antagelig har sett disse dokumenter - sandsynligvis i rapport fra underkontoret vårt i Ålesund-blant Holms papirer hos meg ved avdelingen i Trondheim. Antagelig kjenner O.st.f. Glatt sammennengen bedre da han en tid var sjef for kontoret i Ålesund.

Denne erklæring har jeg avgitt så forsiktig at jeg til enhver tid kan beedige samme.

Oppllest og vedtatt

Flesch (sign.)